

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5124206475
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5124206475.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členiek senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Miriam Štillovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko C. XXX, občana Slovenskej republiky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, pracovisko Kysucké Nové Mesto, dieťa matky A. D. E., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko C. XXX, občianky Slovenskej republiky, zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Marekom Belkom, LL.M., advokátom, so sídlom F. Kráľa č. 1504, Čadca a otca F. A. B., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko G. H. XXX/X, D. G. A., občana Slovenskej republiky, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova č. 6, Žilina, IČO: 36 421 910, za účasti Úradu komisára pre deti, so sídlom Odborárske námestie č. 3, Bratislava, IČO: 50 159 399, o návrhu matky a otca na zmenu úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu a iné, o odvolaní matky proti výroku XIII. rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 9P/100/2024-405 zo dňa 10. novembra 2025 v spojení s opravným uznesením č. k. 9P/100/2024-430 zo dňa 1. decembra 2025, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením v napadnutom výroku XIII., v súvisiacich výrokoch XI., XII. a v závislom výroku X. o trovách prvoinštančného konania p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením č. k. 9P/100/2024-430 zo dňa 1. decembra 2025 (ďalej len „rozsudok“) okresný súd schválil rodičovskú dohodu uzavretú medzi rodičmi maloletého dieťaťa (výroky I. až IV. rozsudku), podľa ktorej

- výrokom I. maloletého A. B., nar. XX. X. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky A. D. E., nar. XX. X. XXXX.

- Podľa výroku II. obidvaja rodičia budú maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

- Podľa výroku III. otec F. A. B., nar. XX.X.XXXX, sa zaviazal prispievať na výživu maloletého A. B. sumou 300 Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa, od 1. 10. 2024.

- Podľa výroku IV. nedoplatok na výživnom pre maloletého A. B., za obdobie od 1. 10. 2024 do 31. 10. 2025 vo výške 3 575 Eur, sa otec F. A. B. zaviazal splácať v mesačných splátkach po 50 Eur, spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok.

- Výrokom V. na základe dohody rodičov upravil styk otca F. A. B. s maloletým A. B. nasledovne: Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý páry kalendárny týždeň, vždy v sobotu od 10. 00 hod. do 16.00 hod..

Matka maloleté dieťa odovzdá otcovi v určený termín v mieste bydliska otca maloletého dieťaťa a otec po skončení styku odovzdá maloleté dieťa matke v mieste jej bydliska.

Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne a včas pripraviť a maloleté dieťa otcovi odovzdať. V prípade závažných a odôvodnených prekážok styku otca s maloletým dieťaťom, si túto skutočnosť rodičia bezodkladne oznámia.

- Podľa výroku VI. matka A. D. E. je povinná pravidelne informovať otca F. A. B. o všetkých podstatných veciach, týkajúcich sa maloletého dieťaťa (najmä o zdravotnom stave, vzdelávaní, správaní, záujmových aktivitách, pobytu dieťaťa v zahraničí, ktorý presahuje viac ako 14 dní), a to elektronicky alebo inou vhodnou formou, minimálne 1 - krát mesačne.
- Výrokom VII. návrh otca F. A. B. zo dňa 10.6.2024, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 11.6.2024, na zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, určení výživného matky A. D. E. v sume 50 Eur mesačne a neurčenia styku matky s maloletým dieťaťom, zamietol.
- Výrokom VIII. konanie o návrhu otca F. A. B. z 20.8.2025, ktorý bol doručený Okresnému súdu Žilina dňa 21.8. 2025, na nariadenie výchovného opatrenia rodičom a maloletému dieťaťu, zastavil.
- Výrokom IX. zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23. 5. 2019, sp. zn. 37P/133/2017, v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 37P/133/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 11. 2020, sp. zn. 8CoP/20/2020, v časti zastupovaní maloletého dieťaťa a správe jeho majetku; úpravy styku matky a otca s maloletým dieťaťom; určeného výživného otca pre maloletého A. B., počas trvania striedavej osobnej starostlivosti.
- O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania rozhodol výrokom X. tak, že žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.
- Výrokom XI. štátu priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 713,65 Eur.
- Podľa výroku XII. otec F. A. B. je povinný nahradiť trovy štátu vo výške 106,83 Eur, na účet Okresného súdu Žilina do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- Výrokom XIII. uložil matke A. D. E. povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 606,82 Eur, na účet Okresného súdu Žilina do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na dňa 29.5.2024 doručený návrh matky a jeho zdôvodnenie, ktorým sa domáhala zmeny úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu tak, že bude zverené do jej osobnej starostlivosti. Otca navrhla zaviazat' prispievať na jeho výživu sumou 200 Eur mesačne a súčasne navrhla, že bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Styk otca s maloletým dieťaťom nenavrhl upraviť a jeho zdôvodnenie, na vyjadrenie otca k návrhu a vyjadrenie matky a (vzájomný) návrh otca.

3. Okresný súd uviedol, že uznesením zo dňa 22. 9. 2025 sp. zn. 9P/100/2024 na návrh pribral do konania ako účastníka konania Úrad komisára pre deti, so sídlom v Bratislave.

4. Okresný súd uviedol rozsah vykonaného dokazovania na nariadených pojednávaniach vyjadrením matky, otca a ich právnych zástupcov, vyjadrením kolízneho opatrovníka, zistením názoru maloletého, znaleckým posudkom a výsluchom znalca, stanoviskom zástupkyne Úradu komisára pre deti, listinnými dôkazmi, pripojeným spismi Okresného súdu Žilina sp. zn. 37P/133/2017, osobitne s rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 23. 5. 2019, sp. zn. 37P/133/2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24. 6. 2019, sp. zn. 37P/133/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 11. 2020, sp. zn. 8CoP/20/2020, návrhom rodičov na schválenie rodičovskej dohody a za aplikácie § Čl. 3 ods. 1, Čl. 9 ods. 3, Čl. 12 ods.1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa, Čl. 3, Čl. 4, Čl. 5, § 24 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, § 25 ods. 1, 2, 4, § 26, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods.1, § 37 ods. 1, 2 písm. d), ods. 6, 7, 8, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, 6, 7, § 63 ods. 1, 2, 3, § 65 ods.1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1,2,3 Zákona o rodine v spojení s § 2 ods. 1, 2, § 32 ods. 1, 2, § 38 ods. 1, 2, § 116, § 35, § 36, § 37, § 121 CMP, § 185 ods.1, § 187 ods. 1, § 191 ods. 1,2 CSP a rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia.

5. Pri rozhodovaní o návrhoch rodičov sa okresný súd oboznámil so spisom tamjšieho súdu sp. zn. 37P/133/2017, osobitne s rozsudkom sp. zn. 37P/133/2017 zo dňa 23.5.2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 24.6.2019, sp. zn. 37P/133/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2020, sp. zn. 8CoP/20/2020, na základe ktorých bolo právoplatne rozhodnuté o zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov v dvojtyždňových intervaloch; osobitnej úprave styku matky a otca s maloletým dieťaťom počas vianočných, letných, jarných a veľkonočných prázdnin; zastupovaní a správe majetku maloletého dieťaťa obidvomi rodičmi, o uložení povinnosti otcovi prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 25 Eur mesačne.

6. Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že rodičia sú bývalí manželia a z manželstva pochádza maloletý A.. Otec býva v dvojizbovom byte, ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve a matka v rodinnom dome svojho druhu, ktorý je v jeho vlastníctve. Neustále medzi nimi pretrváva konflikt a narušená komunikácia. Tieto skutočnosti sa od roku 2019, resp. novembra 2020 v zásade nezmenili. Otec aj matka v súčasnosti vlastní motorové vozidlá a nehnuteľnosti. Rodičia inú vyživovaciu povinnosť nemajú, ich zdravotný stav, aj maloletého dieťaťa je v zásade dobrý. Ich príjem sa oproti roku 2019 zvýšil, u otca dosahuje priemerne mesačne od 1 854 Eur do 2 195 Eur netto a u matky sa zvýšil na sumu od 1 252 Eur do aktuálneho priemerného príjmu od septembra 2024 v sume 1 557 Eur.

7. Podľa okresného súdu u rodičov nedošlo k zásadnejšej zmene v majetkových pomeroch od predchádzajúcej úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu. Matka si pred dvomi rokmi kúpila motorové vozidlo továrenskej značky KIA, asi za 10 000 Eur, spláca spotrebný úver v celkovej výške 1 600 Eur a mesačná splátka je 161 Eur (zobrala si úver na zubný strojček pre maloleté dieťa). Má aj vo výlučnom vlastníctve rodinný dom, v ktorom bývajú jej rodičia (nájomné jej neplatia). Došlo k nárastu ich príjmov, otcov plat je vyšší oproti matke maloletého dieťaťa o 300- 600 Eur mesačne.

8. U maloletého dieťaťa došlo k zmene pomerov, a to, že v súčasnosti je na druhom stupni základnej školy (8. ročník), fyzicky a psychicky vyspelo, jeho odôvodnené potreby podstatne vzrástli (v roku 2019 ich matka vyčíslila na sumu 250 Eur mesačne, v roku 2025 na sumu cca 600 Eur mesačne), jednoznačne sa zmenila jeho preferencia - chce byť zverený do osobnej starostlivosti matky a aktuálne sa s otcom nechce stretávať. Naposledy sa častejšie s otcom stretával pri realizácii výchovného opatrenia. Striedavá starostlivosť sa úplne prestala realizovať od októbra 2024. Otec platí stále výživné pre maloleté dieťa 25 Eur mesačne, k rukám matky. Matka vyčíslila priemerné mesačné výdavky pre maloleté dieťa od 1.10.2024 v sume cca 600 Eur a mimoriadne výdavky - heligón 2 100 Eur, akordeón 700 Eur a výstroj na zimu 500 Eur.

9. Okresný súd si osvojil zhodné skutkové tvrdenie rodičov na pojednávaní, že fakticky sa striedavá osobná starostlivosť realizovala do konca septembra 2024, pretože nemal pochybnosti o ich pravdivosti a neboli ani v rozpore s vykonaným dokazovaním (§ 37 CMP).

10. Okresný súd uviedol, že rodičia na pojednávaní uzavreli rodičovskú dohodu o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, zastupovaní a správe majetku maloletého dieťaťa obidvomi rodičmi, o určení výšky výživného pre maloleté dieťa a výšky nedoplatku na výživnom pre maloleté dieťa od 1.10.2024 do 31.10.2025.

11. Okresný súd poukázal na to, že najvhodnejšou formou úpravy výkonu rodičovských práv a povinností rodičov, ktorí spolu nežijú, je ich dohoda.

12. K rozhodnutiu o zverení maloletého dieťaťa matke okresný súd poukázal na to, že striedavá osobná starostlivosť rodičov o maloleté dieťa sa nerealizuje od októbra 2025. V súčasnosti sa nerealizuje ani styk otca s dieťaťom. Maloleté dieťa sa konštantne a dlhodobo vyjadruje, že mu striedavá osobná starostlivosť nevyhovuje a zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlilo, prečo chce byť zverený matke. Podľa názoru okresného súdu maloleté dieťa prejavuje svoj názor a nebolo zistené (ani znalcom), že by bolo ovplyvňované matkou alebo iným príbuzným (ako tvrdil otec). Okresný súd si urobil aj vlastný obraz o spôsobe vyjadrovania názoru dieťaťa, keď zisťoval jeho názor na pojednávaní. Podľa názoru okresného súdu, aj znalca, kolíznej opatrovníčky, zástupkyne Komisára pre deti, ale aj matky, mu striedavá osobná starostlivosť nie je na prospech. Striedavú osobnú starostlivosť v zásade vylučuje aj pretrvávajúci rodičovský konflikt a nejednotný výchovný štýl rodičov, hoci obidvaja rodičia sú schopní zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa. Maloleté dieťa je už vo veku, kedy môže posúdiť osobnú starostlivosť jedného z rodičov a aj striedavú starostlivosť, keďže si obidve formy starostlivosti vyskúšalo. Vzhľadom na jeho rozumovú a vôľovú vyspelosť (tak, ako ju charakterizoval znalec, ale aj psychologička zo zariadenia, kde prebiehalo výchovné opatrenie), je potrebné na tento názor a želanie prihliadnuť pri rozhodovaní. Je už vo veku, kedy vie posúdiť, či takáto úprava zverenia je pre neho dobrá alebo nie. Čím je dieťa vyspelejšie (staršie), tým je jeho názor pre súd, pri rozhodovaní, relevantnejší. Rozhodovanie dieťaťa v súčasnosti nie je možné pripísať manipulácii zo strany matky. V zhode so znalcom bol okresný súd názoru, že dieťa nemení svoje názory, keď nie je pod tlakom rodičov („chce mať pokoj“). Rozhodne nemožno konštatovať, že dieťa klame, v súvislosti s jeho názorom na zverenie a styk. Poukázal na to, že striedavá starostlivosť prináša kvalitatívne vyššie nároky na komunikáciu rodičov (v súčasnosti

komunikujú minimálne), ale aj zvýšené nároky na dieťa a jeho psychiku a na spracovanie neustálej výmeny prostredia, v ktorom dieťa vyrastá, rôznu formu výchovy. Podstatným bolo, že dieťa citovú väzbu má vybudovanú k obidvom rodičom. S matkou je vzťahová väzba pevná a silná, s otcom aktuálne nestála a konfliktná. Podľa znalca sa s vybudovaným citom k obidvom rodičom zle pracuje. Nie je vhodné ho nútiť do určitej formy starostlivosti oň. Aj podľa znalca, takýto nútiaci prístup by nezabezpečil dobrý vzťah k rodičom.

Okresný súd zhrnul, že nakoniec sa rodičia dohodli na zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, v súlade so želaním dieťaťa a vykonaním listinných dôkazov. Preto rodičovskú dohodu v tejto časti schválil, lebo je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

13. Vo vzťahu k rozhodnutiu o zvýšení výživného okresný súd uviedol, že nanovo určoval výživné pre maloleté dieťa (výrok o výživnom je súčasťou rodičovskej dohody). Rodičia sa dohodli na výživnom v sume 300 Eur mesačne od 1.10.2024 (kedy už dieťa bolo kontinuálne v osobnej starostlivosti matky), ktoré bude otec prispievať na výživu maloletého dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého dieťaťa.

Napriek rodičovskej dohode, okresný súd preskúmal, či dohodnuté výživné pre maloleté dieťa, je v súlade s kritériami pri určovaní výživného, ktoré ustanovuje Zákon o rodine. Vychádzal zo skutočnosti uvedenej matkou, že odôvodnené výdavky maloletého dieťaťa boli v roku 2024 a aj v súčasnosti v zásade rovnaké, preto nebol dôvod diferencovať výšku výživného. Okresný súd príjmy a výdavky, osobitne odôvodnené výdavky pre maloleté dieťa určil na základe výpovedí matky a otca, listinných dôkazov, po ich korekcii s porovnaním bežných výdavkov detí v tomto veku, takéhoto zdravotného stavu a záujmov, známych súdu z rozhodovacej činnosti v iných obdobných prípadoch a z praktických a životných skúseností. Nie je možné exaktne tieto výdavky zistiť a uplatniť. Do značnej miery sa v týchto konaniach uplatní úvaha súdu. Pri posudzovaní, či je rodičovská dohoda (v časti dohodnutej výšky výživného) v súlade s najlepším záujmom maloletého dieťaťa, vychádzal z nasledovných skutočností:

- príjem otca ustálil v rozhodnej dobe v sume od 1 854 Eur do 2 122 Eur mesačne netto,
- výdavky otca ustálil na sumu 1 000 Eur mesačne,
- príjem matky ustálil v rozhodnej dobe v sume od 1 269 Eur do 1 577 Eur mesačne netto,
- výdavky matky súd ustálil na sumu 600 - 650 Eur mesačne.

Priemerné odôvodnené výdavky pre maloleté dieťa okresný súd ustálil, a to cestovné do školy 20 Eur, oblečenie, obuv 50 Eur, hygienické a iné základné potreby 20 Eur, mobilný telefón 30 Eur, cvičenie 30 Eur, voľnočasové aktivity 20 Eur, výdavky v škole 20 Eur, strava 180 Eur, dentálna hygiena 20 Eur, hra na hudobné nástroje 100 Eur, vreckové 20 Eur, výdavky so zubným strojom 100 Eur - spolu priemerne mesačne 610 Eur.

14. Okresný súd skonštatoval, že matka si plní vyživovaciu povinnosť ešte sčasti aj osobnou starostlivosťou o maloleté dieťa (so zreteľom na jeho vek), a preto sa otec musí podieľať na uspokojovaní odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa vyššou sumou. Navyiac, jeho životná úroveň je vyššia, ako životná úroveň matky, a preto maloleté dieťa má zákonné právo podieľať sa na tejto vyššej životnej úrovni, a to aj výživným.

Matka bude uspokojovať odôvodnené potreby maloletého dieťaťa (vrátane mimoriadnych výdavkov) z výživného otca, z výživného vo finančnom plnení z jej strany (aj ona má voči maloletému dieťaťu vyživovaciu povinnosť), z prídavkov na dieťa 60 Eur a uplatneného daňového bonusu v sume 100 Eur mesačne, ktoré len sčasti hradia odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a nenahrádzajú plnenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča (v tomto prípade otca).

15. Okresný súd dospel k záveru, že rodičovská dohoda je aj v časti určeného výživného pre maloleté dieťa v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, a preto ju schválil. Do úvahy zobral aj skutočnosť, že otec sa bude podieľať na uspokojovaní potrieb dieťaťa aj v rámci upraveného styku, ktorý má perspektívu sa rozširovať.

16. Okresný súd určil výživné v sume 300 Eur mesačne pre maloleté dieťa od 1.10.2024, preto ku dňu vyhlásenia rozhodnutia otcovi vznikol dlh na výživnom za obdobie od 1.10.2024 do 31.10.2025, a to 13 mesiacov krát 300 Eur - spolu 3 900 Eur. Otec zaplatil za 13 mesiacov výživné k rukám matky v sume 25 Eur mesačne krát 13 mesiacov - 325 Eur. Okresný súd započítal do dlžného výživného 3 900 Eur sumu zaplateného výživného - 325 Eur, takže celková suma dlžného výživného za obdobie od 1.10.2024 do 31.10.2025 je 3 575 Eur. Iné plnenia súd do dlžného výživného nezapočítal, neboli

preukázané a otec ani nežiadal započítať výdavky súvisiace s vecami, ktoré mal maloletému dieťaťu kúpiť v januári 2025. Okresný súd povolil otcovi splácať dlžné výživné v sume 3 575 Eur v splátkach po 50 Eur mesačne, spolu s bežným výživným, k rukám matky maloletého dieťaťa, pričom povolenie splátok odôvodnil úpravou výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a platobnou schopnosťou otca a pomermi oprávneného dieťaťa, ktorého výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou.

17. K rozhodnutiu o zastupovaní maloletého dieťaťa a správe jeho majetku obidvomi rodičmi okresný súd uviedol, že ani jeden z rodičov nebol pozbavený rodičovských práv a povinností, ani ich výkon nebol obmedzený alebo pozastavený, preto právo maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok majú obidvaja rodičia, ktorý výrok je súčasťou súdom schválenej rodičovskej dohody.

18. K rozhodnutiu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom okresný súd poukázal na to, že aktuálne k styku otca s maloletým dieťaťom nedochádza, avšak rodičia sa dohodli aj na úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Podľa názoru súdu prvej inštancie, vo vzťahu k výroku o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, tento vyplýva zo znenia § 24 ods. 1 Zákona o rodine, konkrétne § 24 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý upravuje rodičovskú dohodu len pri zverení maloletého dieťaťa do výlučnej starostlivosti jedného z rodičov, striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, (spoločná starostlivosť - od 1. 1. 2023), určení výšky výživného a zastupovanie a správe majetku maloletého dieťaťa. Úprava stretávania s maloletým dieťaťom je osobitne upravená v § 25 Zákona o rodine, ktorá preferuje tiež dohodu rodičov (prípadne rodičia nemusia úpravu styku žiadať vôbec), avšak Zákon o rodine neupravuje možnosť súdu schvaľovanie takejto dohody rodičov o upravenom styku rodiča s maloletým dieťaťom. V tejto súvislosti poukázal na Komentár k Zákona o rodine, C. H. Beck, s. 133, ISBN 978-80-7400-359-2, Bratislava, PAVELKOVÁ, Bronislava. 2011, podľa ktorého styk rodiča s dieťaťom súd nemôže schváliť formou rodičovskej dohody, môže iba uviesť, že rodičia sa na styku dohodli, a preto nepovažoval úpravu styku otca s maloletým dieťaťom za súčasť rodičovskej dohody, ktorú schválil. Rodičia sa však na úprave otca s maloletým dieťaťom dohodli, túto dohodu okresný súd akceptoval a upravil styk otca s dieťaťom vo výroku V. rozsudku. Upravený styk otca s dieťaťom považoval za základ, ktorý pomôže obnoveniu a následne prehĺbeniu vzťahu otca s maloletým dieťaťom. Styk otca s dieťaťom má v rámci jeho výchovy a vývoja nezastupiteľný význam.

19. Okresný súd prihliadol aj na názor dieťaťa, avšak vzhľadom na to, že dieťa je ešte maloleté, nemôže ešte predvídať všetky následky svojich rozhodnutí v celej komplexnosti, je potrebné preto tento názor vhodne korigovať. Preto konkrétne upravil styk otca s maloletým dieťaťom podľa dohody rodičov.

20. Keďže okresný súd schválil rodičovskú dohodu o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky, potom logicky, návrh otca na zverenie dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti, ktorý podal otec pred uzavretím rodičovskej dohody a nezobral ho späť, zamietol.

21. Len okrajovo poznamenal, že v starostlivosti matky neboli zistené nedostatky, rešpektoval aj v zásade konštantný názor maloletého dieťaťa, byť zverený matke. Uviedol, že aj keď možno matke vytknúť určitú pasivitu pri pôsobení na syna, aby sa stretával s otcom, zverenie dieťaťa otcovi (len z dôvodu aktuálnej absencie styku), by bolo v rozpore s vykonaným dokazovaním, závermi znalca a želaním maloletého dieťaťa - s jeho najlepším záujmom. Takéto rozhodnutie by bolo podľa okresného súdu pre dieťa trestom, s negatívnymi následkami najmä na jeho psychický rozvoj. So zreteľom na vek dieťaťa, by sa takáto úprava zverenia, zo strany maloletého dieťaťa, ani v praxi nerealizovala. Prípadný výkon takéhoto rozhodnutia by bol len iluzórny.

22. Konanie o návrhu otca na opätovné nariadenie výchovného opatrenia rodičom a maloletému dieťaťu okresný súd postupom podľa § 29 ods. 1, 2 CMP zastavil, pretože právna zástupkyňa otca zobrala na pojednávaní tento návrh späť, s čím ostatní účastníci konania súhlasili. Poukázal na to, že prvé uložené výchovné opatrenie splnilo účel - najmä diagnostický. Následne je potrebné realizovať pravidelný styk otca s dieťaťom v prirodzenom prostredí, a to zážitkovou formou.

23. K rozhodnutiu o uložení informačnej povinnosti matky okresný súd poukázal na návrh otca, súhlas matky s tým, že považoval za potrebné takúto povinnosť matke uložiť v rozsahu, ako je špecifikovaná vo výroku VI. rozsudku, keďže komunikácia rodičov o maloletom stále nie je na požadovanej (dobrovoľnej) úrovni.

24. Keďže sa zásadne zmenili pomery okresný súd zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 23. 5. 2019 sp. zn. 37P/133/2017 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 24. 6. 2019 sp. zn. 37P/133/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.11.2020 sp. zn. 8CoP/20/2020 v časti zverenia maloletého A. B. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, zastupovaní maloletého dieťaťa a správe jeho majetku, úprave styku matky a otca s maloletým dieťaťom, určeného výživného otca pre maloletého A. B., počas trvania striedavej osobnej starostlivosti.

25. O náhrade trov účastníkov konania okresný súd rozhodol za aplikácie § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v konaní neboli preukázané také okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali priznanie na náhradu trov konania - uplatnenie moderačného práva súdu pri náhrade trov konania a účastníci ani náhradu trov konania nežiadali.

26. K výroku o náhrade trov štátu okresný súd poukázal na uznesenie sp. zn. 9P/100/2024 zo dňa 07.11.2024, ktorým nariadil znalecké dokazovanie a uložil každému z rodičov povinnosť zložiť preddavok na vykonanie znaleckého dokazovania vo výške 500 Eur. Otec preddavok na vykonanie znaleckého dokazovania v plnej výške uhradil dňa 21.11.2024, úhrada je evidovaná pod položkou registra D14 - 854/2024. Matka do dňa vydania tohto uznesenia preddavok na vykonanie znaleckého dokazovania vo výške 500 Eur neuhradila. Uznesením č. k. 9P/100/2024-293 zo dňa 06.08.2025 okresný súd priznal súdnemu znalcovi z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia, PhDr. Andrejovi Benkovičovi za vypracovanie Znaleckého posudku č. 94/2025, tarifnú hodinovú odmenu vo výške 889,76 EUR, tarifnú paušálnu odmenu vo výške 19,92 Eur a náhradu hotových výdavkov vo výške 10,64 Eur, navýšené o DPH 23% vo výške 211,67 Eur, spolu odmenu a náhrady (znalečné) vo výške 1 131,99 Eur. Z uvedenej sumy bola znalcovi uhradená suma 500 Eur z preddavku na trovy dôkazu zloženého otcom dňa 21.11.2024 a suma 631,99 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Uznesením č. k. 9P/100/2024-382 zo dňa 30.10.2025 okresný súd priznal súdnemu znalcovi z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia, PhDr. Andrejovi Benkovičovi znalečné v sume 81,66 Eur, a to za účasť na pojednávaní, kde bol znalec vypočutý. Súdnemu znalcovi bola uvedená suma vyplatená z rozpočtových prostriedkov súdu.

Okresný súd mal preukázané, že v konaní vznikli trovy celkovo vo výške 1 213,65 Eur (1 131,99 Eur za vypracovanie znaleckého posudku + 81,66 Eur za účasť znalca na pojednávaní), z toho trovy štátu vo výške 713,65 Eur, nakoľko otec zaplatil preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 500 Eur.

27. Prihliadnuc na nesporový charakter konania, v ktorom je prvoradý vždy záujem mal. dieťaťa, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že zo spisu nebolo preukázané, že by niektorý z rodičov spĺňal podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, považoval za spravodlivé, aby sa obaja rodičia podieľali na trovách štátu, a to v rovnakom rozsahu. Nakoľko otec uhradil preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 500 Eur, okresný súd ho zaviazal uhradiť trovy štátu vo výške 106,83 Eur (1 213,65 Eur : 2 - 500 Eur). Matka neuhradila preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 500 Eur, preto ju súd zaviazal nahradiť trovy štátu vo výške 606,82 Eur (1 213,65 Eur : 2). Okresný súd zaviazal rodičov nahradiť trovy štátu v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia v súlade s § 232 CSP.

28. Proti tomuto rozsudku, a to výroku XIII., v zákonnej lehote podala odvolanie matka prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP v spojení s § 62 CMP. Uviedla, že v ostatných výrokoch rozsudok nenapáda. Poukázala na to, že znalecké dokazovanie bolo nariadené uznesením okresného súdu zo dňa 7.11.2024, pričom každému z rodičov bol uložený preddavok na znalečné vo výške 500 Eur, ktorý preddavok otec uhradil, matka nie. Znalecké dokazovanie (znalecký posudok a následný výsluch znalca na pojednávaní) jednoznačne nepotvrdilo tvrdenia otca o manipulácii maloletého zo strany matky, konštatovalo, že matka dieťa nemanipuluje, názor maloletého vychádza z jeho vlastnej skúsenosti a vývinovej situácie, odporučilo zveriť maloletého do osobnej starostlivosti matky a styk otca realizovať v inej, „zážitkovej“ forme, potvrdilo, že striedavá starostlivosť nie je v záujme dieťaťa a že aktuálne odmietanie styku s otcom je výsledkom dlhodobého konfliktu a otcovho nátlaku, nie manipulácie matkou. Záver znalca je v úplnom súlade so spontánnym názorom maloletého zisteným priamo na pojednávaní (§ 38 CMP), teda v podstate potvrdil to, čo vyplynulo už z priameho vypočutia maloletého na súde, aj to, čo matka tvrdila od začiatku konania. K nariadeniu znaleckého dokazovania nepochybne viedol práve tento dlhodobý spor o údajnej manipulácii dieťaťa matkou a spochybňovanie názoru maloletého otcom. Znalecký posudok nevznikol preto, že by matka predkladala nejaké nejasné, nepreukázané tvrdenia, ale preto, že otec spochybňoval názor maloletého a prejav matky a domáhal

sa preverovania týchto tvrdení znalcami. Výsledkom konania je, že maloletý A. bol zverený do osobnej starostlivosti matky (v súlade s návrhom matky a želaním dieťaťa), striedavá starostlivosť bola zrušená, návrh otca na zverenie dieťaťa do jeho starostlivosti a neurčenie styku matky bol zamietnutý, otec bol zaviazaný platiť výživné 300 Eur mesačne od 1.10.2024 a doplatiť nedoplatok na výživnom 3 575 Eur. Mala za zjavné, že bola tou, ktorej postoj a návrhy sa v konečnom dôsledku ukázali ako odôvodnené a v súlade so záujmom dieťaťa, zatiaľ čo otcov procesný postoj (vrátane tvrdení o manipulácii a návrhov na zverenie dieťaťa otcovi) bol aj na základe znaleckého posudku neopodstatnený.

Matka poukázala na to, že konanie o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu je konaním mimosporovým a trovy znaleckého dokazovania v takomto type konania sú v prvom rade nákladom štátu na zabezpečenie riadneho výkonu súdnictva a ochrany práv dieťaťa, nie „sankciou“ voči jednému z rodičov. Prenesenie podstatnej časti týchto trov na rodiča, ktorý konal v súlade so záujmom dieťaťa, jeho návrhy boli v konečnom dôsledku úspešné, a ktorý navyše nesie každodennú ťarchu starostlivosti, je v rozpore s účelom CMP. CMP síce osobitne neupravuje trovy štátu, ale cez § 2 CMP sa primerane použije úprava CSP o trovách konania a všeobecné princípy. Civilný sporový poriadok trovy štátu ako samostatnú kategóriu výslovne neupravuje, avšak zároveň platí, že: o náhrade trov konania (vrátane trov štátu) rozhoduje súd podľa okolností prípadu, nie mechanicky, v mimosporovom konaní neplatí zásada „úspechu v spore“ tak striktne ako v CSP, § 55 CMP umožňuje priznať alebo nepriznať náhradu trov (resp. rozhodnúť odlišne od generálnej zásady), ak je to so zreteľom na okolnosti prípadu spravodlivé. V tomto konaní okresný súd síce pri „klasických“ trovách konania postupoval podľa § 52 CMP (žiadny z účastníkov nemá nárok na náhradu trov), ale pri trovách štátu zvolil čisto mechanické riešenie: „je spravodlivé, aby sa obaja rodičia podieľali v rovnakom rozsahu“ – t. j. 1/2 – 1/2. Takýto postup nezohľadňuje, kto a akým správaním vyvolal potrebu znaleckého dokazovania, ignoruje, že znalecké dokazovanie v plnom rozsahu potvrdilo tvrdenia matky a maloletého a vyvrátilo podstatnú časť tvrdení otca, ignoruje rozdielnosť majetkových a rodinných pomerov účastníkov (matka sama zabezpečuje dieťa, otec mal vyšší príjem a dlhodobo neprimerane nízke výživné), nereflektuje, že matka nenavrhovala žiadne „nadbytočné“ dôkazy, ktoré by konanie predlžovali – naopak, otcovými návrhmi (výkon rozhodnutia, opakované výchovné opatrenia, návrh na zverenie dieťaťa otcovi) sa konanie objektívne komplikovalo a predlžovalo. Znalecké dokazovanie nebolo „v záujme“ matky, ale v záujme dieťaťa a znalecký posudok neodhalil žiadne pochybenie matky, potvrdil názor maloletého, už predtým zistený súdom, v zásade potvrdil, že problémom je skôr rigidný a konfliktný postoj otca (nadmerný tlak, nerealistické požiadavky, spochybňovanie názoru dieťaťa). Ak okresný súd na návrh otca a z dôvodu jeho námietok – považoval za potrebné „overovať“ názor maloletého znalcami, považovala za prinajmenšom nespravodlivé, aby bol náklad za takto nariadený dôkaz v rozhodujúcej miere prenesený na matku, ktorá od začiatku prezentovala konzistentný a pravdivý stav, súhlasila s vypočutím maloletého priamo na súde a znalecký posudok len potvrdil jej tvrdenia. Matka uviedla, že výška náhrady trov štátu jej uložená v sume 606,82 Eur nie je zanedbateľná, keď financuje cca 600 Eur mesačne potreby dieťaťa, nesie úverové zaťaženie súvisiace so zdravotnými potrebami dieťaťa (zubný strojček), otec si svoju vyživovaciu povinnosť po zániku striedavej starostlivosti riadne neplnil (naďalej platil iba 25 Eur), ktoré jednorazové peňažné zaťaženie matky objektívne znižuje jej schopnosť riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému. Naopak, otec má vyšší príjem, menej nákladov súvisiacich s každodennou starostlivosťou o maloletého, a práve jeho procesné správanie viedlo k potrebe znaleckého dokazovania. Za týchto okolností mala za spravodlivé a v súlade so záujmom dieťaťa, aby buď trovy štátu zostali na štáte (typický prístup v konaniach o maloletých, kde štát nesie náklady na znalecké posudky) alebo, ak už majú byť prenesené na účastníkov, aby boli uložené prednostne tomu, kto ich vznik svojim procesným postupom vyvolal – teda otcovi, nie matke. Navrhla rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku XIII. zmeniť v zmysle petitu odvolacieho návrhu.

29. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec prostredníctvom zástupcu (č.l. 448-449 spisu), ktorý s dôvodmi uvedenými v odvolaní nesúhlasil a nepovažoval ich za dôvody hodné osobitného zreteľa. Poukázal na to, že znalecké dokazovanie bolo vo veci nevyhnutné vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci a objektívneho posúdenia vzťahu maloletého syna A. k rodičom a naopak. Aj okresný súd v roku 2024 považoval rozhodnutie o ustanovení znalca za správne a potrebné. Ustanovenie znalca bolo nielen v záujme obidvoch rodičov, ale aj v záujme maloletého dieťaťa, pretože bez záverov znaleckého posudku by bolo obtiažné v danej veci bez odborného posúdenia rozhodnúť. Podľa otca pre oslobodenie od trov konania nie je podstatné, aké boli závery znaleckého dokazovania, resp. ako rozhodol vo veci samej súd, keď otec nakoniec súhlasil so zrušením striedavej osobnej starostlivosti a rodičia uzavreli rodičovskú dohodu. Poukázal na to, že navrhovateľom v tomto konaní bola matka, ktorá počas celého konania nepožiadala o oslobodenie od náhrady trov konania, takže jej

neprináleží. Poprel argumentáciu matky o dopade náhrady trov konania na plnení vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu, pretože pracuje, jej príjem je 1 500,- Eur mesačne v čistom, je poberateľkou daňového bonusu aj rodinných prídavkov, je vlastníčkou rodinného domu v obci Radofa s dvomi bytovými jednotkami, v ktorom však nebýva a ani časť z neho neprenajíma. Ako sama uviedla, kúpila si pred dvoma rokmi nové osobné motorové vozidlo z našetrených peňazí, ktoré zas užívajú jej rodičia. Pokiaľ vraj nesie úverové zaťaženie, uvedené nezdokladovala. Žije v domácnosti svojho priateľa a neprispieva mu žiadnou sumou. Otcov príjem je 1 700,- Eur mesačne v čistom, je vlastníkom dvojizbového bytu v Kysuckom Novom Meste, na ktorý si zobral hypotekárny úver a žije v ňom sám. Vlastní staršie osobné motorové vozidlo. Podľa súčasného rozhodnutia rodičia sa dohodli na mesačnom výživnom na syna A. vo výške 300 Eur, otec je tiež povinný doplatiť zameškané výživné. Do doby uzatvorenia rodičovskej dohody mal otec povinnosť zabezpečovať synovi všetko v rovnakom rozsahu ako matka, bez ohľadu na to, či ho navštevoval, čo aj urobil. Podľa otca jediná vec, ktorá matku zaujíma a ktorú rieši, sú peniaze. Matka nedodríava rozsudok o striedavej osobnej starostlivosti, nedodríuje ani rodičovskú dohodu a od vyhlásenia rozsudku a uzavretia rodičovskej dohody sa otec so synom ešte nestretol. Celý čas platil matke výživné, naďalej ho platí aj dopláca. Podľa otca matka nie je v hmotnej núdzi, pracuje, a preto je schopná uhradiť trovy konania. Žiadal odvolanie matky zamietnuť.

30. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril Úrad komisára pre deti (č. I. 452 spisu), ktorý uviedol, že zotrúva na svojich doterajších vyjadreniach a súhlasí s tým, aby odvolací súd rozhodol v jeho neprítomnosti.

31. K doručenému odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník (č.l. 455 spisu), ktorý uviedol, že súhlasí s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

32. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 12.12.2025, bolo vyjadrenie otca doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu, kolíznemu opatrovníkovi a Úradu komisára pre deti (doručenky na č.l. 450 spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť.

33. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 12.12.2025 bolo vyjadrenie Úradu komisára pre deti doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu, otcovi prostredníctvom zástupcu, kolíznemu opatrovníkovi (doručenky na č.l. 453 rub spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť a upovedomením zo dňa 16.12.2025 bolo vyjadrenie kolízneho opatrovníka doručené matke prostredníctvom právneho zástupcu, otcovi prostredníctvom zástupcu, Úradu komisára pre deti (doručenky na č.l. 456 rub spisu).

34. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 357 písm. m) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 65 a § 66 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku XIII., v spojení s výrokmi XI., XII. a v závislom výroku X. potvrdil ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

35. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý výrokom XIII. matke uložil povinnosť zaplatiť sumu 606,82 Eur. Podstatou odvolania matky boli námietky, že rozhodnutie nezohľadňuje skutočné príčiny vzniku trov štátu, že nereflektuje výsledok znaleckého dokazovania, ktoré potvrdilo tvrdenia matky a maloletého, ignoruje záujmy maloletého dieťaťa a sociálne pomery matky, mechanicky „delí“ trovy štátu medzi rodičov.

36. V súvislosti s odvolaním matky z procesného hľadiska odvolací súd pre úplnosť dodáva, že za dodržania princípu úplnej apelácie predmetom jeho prieskumu bol nielen odvolaním napadnutý výrok XIII. rozhodnutia, ale aj výrok XI., ktorým bol štátu priznaný nárok na náhradu trov konania a výrok XII., ktorým bola otcovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania štátu. Odvolací súd vychádzal z toho, že výroky XII. a XIII. súvisia a sú funkčne previazané s výrokom XI., ktorým bol štátu priznaný nárok na náhradu trov konania. Výroky XII. a XIII. totiž konkretizujú výšku a rozdelenie tejto náhrady vo vzťahu k jednotlivým účastníkom konania (matke a otcovi), a preto ich nie je možné preskúmať izolovane. Ide o systémové rozhodnutie o trovách konania, ktoré je potrebné posudzovať ako celok. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na odborný názor publikovaný v Komentári k Civilnému

mimosporovému poriadku, podľa ktorého: „Proti rozhodnutiu o trovách konania je v súlade s § 357 písm. m) CSP prípustné odvolanie. Napriek formulácii obsiahnutej v Civilnom sporovom poriadku, v súlade s ktorou je odvolanie prípustné len proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania, sa domnievame, že vzhľadom na osobitosti rozhodovania o trovách konania v režime Civilného mimosporového poriadku je v základe konzumovaná aj výška a odvolací súd bude preto preskúmavať rozhodnutie o trovách nielen do základu, ale aj do výšky.“ (LÖWY, Alexandra. § 58 [Rozhodnutie o trovách v meritórnom rozhodnutí]. In: SMYČKOVÁ, Romana, ŠTEVČEK, Marek, LÖWY, Alexandra, TOMAŠOVIČ, Marek a kol. Civilný mimosporový poriadok. 2. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2024, s. 233, marg. č. 1.). Konštatuje odvolací súd vo vzťahu k výrokom XI. a XII., že nezistil ich vecnú nesprávnosť.

37. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, obsahu odvolania matky, ako aj celého obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v časti rozhodnutia o náhrade trov štátu dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, v dôsledku čoho je jeho rozhodnutie v tejto časti správne a zároveň aj dostatočne a logicky zdôvodnené. Odvolací súd súhlasí so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom ani s prihliadnutím na odvolaciu argumentáciu matky nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť. K odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

38. O trovách štátu rozhoduje v zmysle ust. § 57 CMP súd aj bez návrhu. V niektorých prípadoch platí štát trovy zo svojich prostriedkov bez nároku na ich náhradu ako napr. tlmočné spojené s právom účastníka konať vo svojom materskom jazyku v zmysle § 155 ods. 3 CSP (ale aj ďalšie § 50 ods. 4 CMP, § 251 ods. 1 CMP, § 271 CMP) a o týchto nie je potrebné osobitne rozhodovať, keďže ich znáša štát. V preskúmvanej veci však o takýto prípad nešlo, keďže trovy znalečného v predmetnom konaní nie sú trovami, ktoré v zmysle zákona má znášať štát, preto ak ich súd aj zaplatil, má nárok na ich náhradu.

39. Ako vyplýva z obsahu spisu okresný súd uznesením č. k. 9P/100/2024-157 zo dňa 7. novembra 2024 nariadil znalecké dokazovanie a za súdneho znalca z odboru psychológia, odvetvie poradenská psychológia ustanovil PhDr. Andreja Benkoviča, z dôvodu, že rozhodnutie súdu záviselo od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. V odôvodnení rozhodnutia bolo poukázané na to, že znalecké dokazovanie bolo nariadené za účelom zistenia skutočného stavu veci, vzhľadom na dlhodobu pretrvávajúci rodičovský konflikt, neschopnosť rodičov dohodnúť sa o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu, neustálu zmenu názorov maloletého dieťaťa počas trvania striedavej osobnej starostlivosti, ako i počas samotného konania, možnosť ovplyvňovania dieťaťa, či už zo strany matky, otca alebo iných osôb, neaktuálnosť predchádzajúceho znaleckého posudku, ale najmä v dôsledku relevantného zistenia názoru maloletého dieťaťa, ktorý je vzhľadom na jeho vek a pubertálne obdobie, ktorým aktuálne prechádza, vhodné odborne preskúmať tak, aby mohlo byť najlepšie rozhodnuté o najvhodnejšej forme starostlivosti, ktorá bude v súlade s najlepším záujmom maloletého. Pre rozhodnutie súdu vo veci samej je dôležité odborné psychologické vyšetrenie oboch rodičov a maloletého dieťaťa, ako i preskúmanie jeho názoru (§ 207 ods. 1 CSP), za účelom posúdenia vhodnosti, resp. nevhodnosti aktuálne nastavenej formy osobnej starostlivosti o maloleté dieťa a výchovného prostredia u obidvoch rodičov. V uznesení okresný súd uložil otcovi a matke povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania, a to vo výške 500 Eur. Otec preddavok zaplatil (č.l. 292 spisu), matka preddavok nezaplatila. Znalec podal dňa 29.07.2025 vo veci Znalecký posudok pod č. 94/2025 a okresný súd mu uznesením č. k. 9P/100/2024-293 zo dňa 6. augusta 2025 priznal znalečné v sume 1 131,99 Eur, z ktorého časť vo výške 500 Eur uložil učtárni uhradiť z otcom zloženého preddavku a zvyšok vo výške 631,99 Eur z rozpočtových prostriedkov súdu. Následne uznesením č. k. 9P/100/2024-382 zo dňa 30. októbra 2025 priznal znalcovi znalečné v sume 81,66 Eur (výsluch znalca na nariadenom pojednávaní dňa 08.10.2025) a upravil účtáreň vyplatiť znalečné z rozpočtových prostriedkov súdu. Celkom trovy znalca predstavovali sumu 1 213,65 Eur, z tohto trov štátu 713,65 Eur, nakoľko otec zaplatil preddavok 500 Eur.

40. Odvolací súd nemohol dať odvolateľke za pravdu, že by znalecké dokazovanie bolo nariadené len v dôsledku postupu otca maloletého a na jeho návrh, ktorý by tak mal platiť jeho trovy. Je nepochybné, že znalecké dokazovanie bolo nariadené v záujme spoločného dieťaťa oboch rodičov, za účelom dosiahnutia takého rozhodnutia v opatrovníckej veci, ktoré by čo najlepšie reflektovalo potreby maloletého dieťaťa, keďže rodičia neboli schopní (pôvodne) sa v záujme svojho dieťaťa dohodnúť z dôvodu vzájomného spochybňovania, podozrievavosti, animozity, dlhodobu rozporného postoja k striedavej starostlivosti, nejednotnosti vo výchove, narušeného konfliktného vzťahu, ktorý sa prejavoval

nielen v ich rozporných tvrdeniach, ale bol dôsledkom rozporne prezentovaných stanovísk maloletého. Z obsahu spisu ani nemožno uzavrieť, že by ho okresný súd nariadil len z dôvodu, že otec na tom trval, naopak, evidentne súd nariadil znalecké dokazovanie z dôvodu, že jeho rozhodnutie záviselo od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti, čo vyplýva nielen z uznesenia č. k. 9P/100/2024-157 zo dňa 7. novembra 2024, ale aj zo Zápisnice o pojednávaní zo dňa 09.10.2024 (č.l. 135-141 spisu), na ktorom bolo vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, bol zisťovaný názor maloletého dieťaťa a bolo konštatované, že „...,dieťa mení názory a má na to zrejme svoje dôvody, - nie je vylúčené ani ovplyvňovanie či už zo strany matky alebo otca alebo iných osôb, - názor dieťaťa je potrebné aj vhodným spôsobom korigovať, aj keď naň treba prihliadnuť, ale dieťa je ešte maloleté, má 12 rokov, je v pubertálnom veku a aby bolo čo najlepšie rozhodnuté o jeho právach a povinnostiach, sú potrebné odborné znalosti, a to zo strany príslušného znalca, - predchádzajúci znalecký posudok (keď bolo dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti) je už neaktuálny“. Skutočnosť, že matka znalecké dokazovanie nepovažovala za dôvodné, neznamena samo osebe, že znalecké dokazovanie nebolo nariadené aj v jej záujme alebo, že by sa nemala na takto vzniknutých trovách podieľať.

41. V danom prípade ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa podľa § 111 CMP, čo je mimosporové konanie. Hoci medzi účastníkmi mimosporových konaní nie je charakteristický spor o právo, nie je celkom vylúčené, že medzi nimi môžu vzniknúť rozpory ohľadne predmetu konania, ide však o konania svojou povahou osobité, v ktorých súdy realizujú verejnú moc pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti s cieľom ochrany práv účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu. V takomto mimosporovom konaní, kde nie je možné vždy hovoriť o úspechu alebo neúspechu niektorého z účastníkov konania, má štát právo na náhradu trov konania vždy proti každému z účastníkov v rovnakom rozsahu, a podľa § 57 CMP o nich rozhoduje aj bez návrhu. Vzhľadom na povahu a predmet konania v prejednávanej veci bolo znalecké dokazovanie jednoznačne nariadené v záujme spoločného dieťaťa oboch rodičov a je teda namieste, aby sa obaja rodičia podieľali na vzniknutých trovách rovným dielom.

42. Celková suma trov súvisiacich s vykonaným znaleckým dokazovaním predstavuje 1 213,65 Eur, takže každý z rodičov by mal zaplatiť polovicu, čo predstavuje sumu 606,82 Eur, a preto súd prvej inštancie rozhodol o trovách štátu správne, pričom správne v tomto rozhodnutí zohľadnil otcom uhradený preddavok 500 Eur. Pri rozhodovaní o trovách štátu nebol žiadny dôvod prihliadať na požiadavku matky o priznanie oslobodenia od tejto povinnosti, pretože ani odvolací súd v prejednávanej veci nezistil žiadne dôvody, pre ktoré by matke nemala byť uložená povinnosť podieľať sa na trovách vzniknutých znaleckým dokazovaním a zaťažený touto povinnosťou by mal byť výlučne otec.

43. Ak matka v odvolaní argumentovala sociálnou situáciou, ako aj nákladmi spojenými so starostlivosťou o maloletého, tak odvolací súd posúdil matkou predložené argumenty, tieto však vyhodnotil ako nespôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého rozhodnutia. Matka žije s partnerom, je vlastníčka rodinného domu, kde bývajú jej rodičia (bez platenia nájmu), disponuje vlastným príjmom a hoci je tento nižší než príjem otca, je schopná aj s ohľadom na tvrdené výdavky, splniť súdom uloženú povinnosť bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom bola ohrozená jej existencia, prípadne existencia maloletého, a to s ohľadom jednak na výšku trov, ktoré je povinná uhradiť a nie je dôvodné vyhodnotiť finančnú situáciu matky ako tak nepriaznivú, že by jej znemožňovala splniť si povinnosť nahradiť štátu jej podiel na vzniknutých trovách znaleckého dokazovania.

44. Za uvedenej situácie, keď niet žiadneho dôvodu, aby otec platil štátu trovy sám alebo vo väčšom rozsahu ako matka, keďže tu ide o trovy dôkazu vykonaného v záujme oboch rodičov a ich spoločného dieťaťa, pričom zároveň obaja rodičia majú pravidelné príjmy a ich majetkové pomery celkom nepochybne umožňujú uhradiť vzniknuté trovy bez toho, aby seba alebo odkázané osoby vystavili hrozbe existenčných problémov, odvolací súd považoval odvolanie matky za nedôvodné a rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku XIII., súvisiacich výrokoch XI., XII. a v závislom výroku X. o trovách prvoinštančného konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

45. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Spôsoby výkonu rozhodnutia sú upravené v § 378 a nasl. CMP.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa dovolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.